

J.nr.

Dato: 24. maj 2013

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 212 - Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 6 af 13. maj 2013.

Holger K. Nielsen

/ Per Hvas

Spørgsmål 6:

Ministeren bedes kommentere materiale fra Poul Bostrup, formand for Advokatrådets Skatteudvalg fra ekspertmødet den 8. maj 2013, jf. L 212 - bilag 20.

Svar:

Poul Bostrup (herefter benævnt PB) anfører, at med undtagelse af vurderingsområdet er der ikke væsentlige problemer med sagsbehandlingstiden. Generelt er det bedre med rigtige, langsomme afgørelser end forkerte, hurtige afgørelser. På vurderingsområdet er sagsbehandlingstiden for lang, og omgørelsesprocenten ved Landsskatteretten for høj. Det skyldes primært sagerne om grundforbedringer. Reglerne om grundforbedringer er ophævet, og det, man burde gøre nu, var at tilføre området flere ressourcer. Disse forhold kan ikke begrunde en ændring af klagestrukturen.

Hertil bemærkes, at formålet med lovforslaget er at skabe en mere effektiv og tidssvarende klagestruktur på Skatteministeriets område, hvor der for enhver klagesag kun er én administrativ klageinstans. Forslaget til en ændret klagestruktur er således ikke specifikt begrundet med sagsbehandlingstiderne og omgørelsesprocenterne på vurderingsområdet, men er udtryk for et generelt ønske om at skabe grundlag for afgørelser, som er både rigtige og hurtige.

PB anfører, at der ikke er påvist noget behov for at ændre klagestrukturen på skatteområdet, og at en ny klagestruktur burde have været forberedt gennem et udvalgsarbejde.

Hertil bemærkes, at klagestrukturen på skatteområdet af historiske grunde er opbygget således, at på nogle sagsområder er der mulighed for prøvelse ved to administrative klageinstanser, mens der på andre områder alene er mulighed for prøvelse ved en administrativ klageinstans. Dette nødvendiggør opretholdelse af to sekretariater for klagemyndighederne, og det er ikke en løsning, hvor effektiviteten er i højsædet. Endvidere er omgørelsesprocenten ved Landsskatteretten forholdsvis høj.

Dette søges med forslaget løst ved at gennemføre et princip om, at alle sager alene kan behandles én gang i det administrative klagesystem. Det muliggør etablering af et fælles sekretariat, som giver mulighed for dels højere grad af ensartethed, dels en højere grad af specialisering og dannelse af stærke faglige miljøer. Det fælles sekretariat skaber således grundlag for en højnelse af afgørelsernes kvalitet. Endvidere sikres det, at alle principielle sager behandles af Landsskatteretten.

PB anfører, at fristen for at vælge, at en sag, som er visiteret til skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles i Landsskatteretten, er for kort. Det foreslås, at den forlænges fra 14 dage til 4 uger. Endvidere anføres det, at det er ulogisk, at klageren ikke kan vælge, at sager, som er gjort til kontorsager, i stedet skal behandles af Landsskatteretten.

Der henvises til mit svar på L 212 – spørgsmål 9, for så vidt angår fristen for at vælge behandling ved Landsskatteretten. For så vidt angår kontorsagerne har ordningen hidtil været, at disse afgøres af sekretariatet uden mulighed for at påklage afgørelsen til Landsskatteretten. For så vidt angår disse sager, indebærer forslaget således ikke nogen indskrænkelse af mulighederne for prøvelse ved Landsskatteretten som nævnssager. Endvidere er sagerne, som er gjort til kontorsager sager af inddrivelsesmæssig karakter, af bevillingsmæssig karakter eller af enkel karakter, hvor behovet for valgfrihed er mindre.

PB anfører, at det er problematisk, at afgørelser kan træffes af en række sideordnede myndigheder. Det ville være bedre at indføre valgfrihed og i øvrigt opretholde de nuværende instanser og deres sekretariater, dog med en styrkelse af vurderingsområdet.

Der henvises, for så vidt angår spørgsmålet om afgørelser truffet af sideordnede myndigheder og dermed risikoen for regional praksisdannelse, til mit svar på L 212 – spørgsmål 2. Den foreslåede alternative model indebærer, at det løft af kvaliteten af afgørelserne, der kan skabes ved dannelse af ét fælles sekretariat og et princip om, at alle principielle sager skal afgøres af Landsskatteretten, ikke vil kunne opnås. Dermed må en sådan model afvises.

PB foreslår, at der ikke ændres på Landsskatteretten og denne organisations forhold og sekretariat, og antager, at en del sager, som ellers ville være indbragt for en anden klageinstans, i stedet skal behandles ved domstolene. Det vil føre til yderligere udgifter, bl.a. til statens advokat.

Der henvises til de ovennævnte begrundelser for at ændre klagestrukturen og mine svar på L 212 – spørgsmål 13 og 14 om begrundelsen for etablering af det foreslåede nye fælles sekretariat. Endvidere henvises til mit svar på L 212 – spørgsmål 11, for så vidt angår antallet af domstolssager.

PB foreslår slutteligt, at omkostningsgodtgørelse for juridiske personer genindføres.

Der henvises til mit svar på L 212 – spørgsmål 4.